

Kao u filmu: Usred noći

Betlehemski pastiri koji su čuvali svoja stada i spavali pod vedrim nebom, prvi su primili anđelov navještaj te vidjeli i poklonili se Sinu Božjemu na zemlji.

20.12.2024.

Sveti Luka kaže da su na dan kada se Isus rodio pastiri „pod vedrim nebom čuvali noćnu stražu kod svojih stada. " (Lk 2,8). Malo znamo o ovim likovima. Ne znamo im imena i nismo sigurni koliko ih je bilo, iako ih

nije moglo biti puno. Betlehem nije bio veliki grad i ne čini se da je to područje čuvalo velika stada ovaca. Danas je jedan pastir sposoban čuvati više od stotinu ovaca, pa možemo zamisliti da je to bila prilično mala skupina.

Kad stigne umor

Kad se Isus rodio, ljudi su bili povučeni u svojim domovima, večerali ili odmarali se. Pastiri su pak naizmjenice čuvali stado. Zato ih je anđeo pronašao: jer su radili. Bio je to vrlo loš posao i vjerojatno nije bio dobro cijenjen u društvu svog vremena. Štoviše, oni koji rade noću često to rade jer nemaju drugog izbora. Iskustvo uči da Gospodin može doći kada ste najumorniji, ili kada radite manje važan posao, bez ikakvog sjaja. Ista stvar će se dogoditi godinama kasnije, kada je Isus pozvao neke od svojih apostola nakon što nisu uspjeli u noćnom

ribolovu. A za dijete Božje, umor i proturječnost mogu biti suputnici na putu:

– Dok razmišljaš o ljepoti, veličini i djelotvornosti apostolskog rada, jamačno će te zaboljeti glava kada promisliš koliki put još treba prijeći – kolike duše još čekaju! - i presretan si jer se predaješ Kristu kao njegov rob. Žudiš za Križem i za patnjom i Ljubavlju i dušama. I bez htijenja, nesvjesnom radnjom – Ljubav je to - širiš ruke i otvaraš dlanove, da te On prikuje na blagoslovljeni Križ: da mu budeš rob – “serviam!” – a to znači kraljevati [1].

Pastiri nisu imali ni mjesta za odmor, spavali su pod otvorenim nebom, kaže sveti Luka. A možda ih je i zato anđeo pronašao. Nije morao puno puta obilaziti niti kucati na vrata. Pastiri su bili tu, na raspolaganju, kada su svi spavali, kada su mnogi mislili da je taj dan već završio.

I, umjesto toga, dogodio se najneobičniji događaj tog dana i svih vremena: rođenje Mesije. Jer Bog nije uočljiv. Želio se očitovati noću, kada su još samo neki bili budni. Bog čini takve stvari, voli ostati skriven, neprimijećen. Na neočekivan način stiže među one koji najmanje imaju i najmanje mogu. I tu, usred tog ništavila, Bog pokazuje svu svoju veličinu.

Za uredskim stolom

Zapravo, usred pastirskog siromaštva, „Anđeo im Gospodnji pristupi i slava ih Gospodnja obasja! Silno se prestrašiš. " (Luka 2,9). Nevjerojatno je pomisliti da je anđeo došao potražiti neke pastire u Betlehemu, umjesto da je otišao navijestiti Radosnu vijest, na primjer, svećenicima u jeruzalemskom hramu i činilo se logičnim da bi anđeo otišao tamo, usred noći. „Slava ih Gospodnja obasja " (Lk 2,9) dok su

radili ono što su činili svaki dan: jedan bi drijemao, drugi bi večerao, treći bi stražario... I usred tih normalnih poslova očitovala se slava Gospodnja, toliko da su se prestrašili. Mariju je također uznemirila najava anđela Gabrijela. To je strah od spoznaje da smo nedostojni dijeliti Božje stvari, ali je dobar, jer nas navodi da izoštrimo uši, da budemo pažljivi, delikatni i da osjećamo divljenje prema onome što Gospodin očituje.

Anđeo, znajući što osjećaju pastiri, reče im: „Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Krist, Gospodin. Evo vam znaka: naći ćete novorođenče povijeno gdje leži u jaslama.” (Luka 2,10-12). Strah pastira pobjeđuje anđeoska najava mira i radosti.

Činjenica da su jasje prijestolje Gospodnje ne prestaje privlačiti pozornost. Za pastire je to bio vrlo čest radni instrument. Na neki način, kao da nam je anđeo danas rekao da nas dijete čeka za uredskim stolom, u kuhinji ili u autu. Zato bi se pastiri malo začudili. Iste jasje koje su svaki dan punili hranom za ovce sada će služiti za ljuljanje Sina Božjega. Postavljen na mjesto gdje se jede, govori nam da je došao dati sebe kao hranu za svakoga od nas:

– Bog se čini malenim da bi bio naša hrana. Hraneći se njime, Kruhom života, možemo se preporoditi u ljubavi i prekinuti spiralu gramzivosti i pohlepe. (...) Pred jaslicama shvaćamo da život nije materijalno dobro, nego ljubav; nije proždrljivost, nego milosrđe; nije razmetljivo obilje, nego jednostavnost, ono što se mora očuvati [2].

Osvoji Mariju

Nakon objave, pastiri „pohite te pronađu Mariju, Josipa i novorođenče gdje leži u jaslama ” (Lk 2,16). Logično je da u ovom retku evanđelist prvo imenuje Mariju, prije Josipa... i prije Djeteta! Kad se dijete rodi, majka ne skida pogled s njega i ako ga želimo pomaziti, tražimo dopuštenje. Pastiri su morali pridobiti Marijinu naklonost da pristupe Djetetu. Da, donijeli su ono što su u tom trenutku imali pri ruci: malo hrane, malo skloništa, ovcu... Ali što je sve to bilo kad je Kralj kraljeva stajao pred njima? Možda se čini beznačajnim, ali Marija, poput dobre majke, prije svega gleda na ljubav s kojom su ti darovi ponuđeni. A pastiri su, nakon što su osvojili Majku Božju, pristupili Djetetu i rekli nešto slično onome što smo toliko puta čuli s Očevih usta:

– Gledam Boga kako leži na mjestu gdje žive samo zvijeri i uzvikujem: Isuse, gdje je tvoje kraljevstvo? Sine moj, jesi li vidio veličinu Boga koji je postao Dijete? Zato što je njegov Otac Bog, a njegove sluge su anđeoska stvorenja. A on je tu, u jaslama, u pelenama... [3].

Pastiri nikada ne bi zaboravili što su doživjeli te večeri. Na početku te noći kao i svake druge, ništa ih nije tjeralo da predskazuju čuda kojima će svjedočiti. Ukazao im se anđeo i zajedno su otišli pokloniti se novorođenom Mesiji. Stoga nas ne čudi ono što je zabilježeno na kraju priče, nakon što smo bili sa Svetom obitelji: „Pastiri se zatim vratiše slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli kako im je bilo rečeno.” (Lk 2,20).

Ovi jednostavni ljudi, naviknuti samo na rad sa životinjama, postali su

vjesnici dolaska Spasitelja. Gledanje Djeteta napravilo je veliku promjenu u njima. Ako su prije radili svaki malo za sebe, više ne. Sada će putovati okolicom Betlehema, ne samo da će pasti ovce, već će navijestiti što su vidjeli. Ovo poslanje pastira je teško, jer nisu bili posebno obučeni za naviještanje Riječi. Ali ovdje je oživljena Božja snaga, „jer je ludost Božja mudrija od ljudi, a slabost Božja jača od ljudi" (1 Kor 1,25). Pastirima nije trebalo veliko umijeće da govore o Djetetu: bilo je dovoljno prenijeti osobni susret koji su imali s Njim.

*Eusebio González / Photo: Dan Kiefer
(Unsplash)*

[1] Kovačnica, br. 1027.

[2] Papa Franjo, Homilija, 24-XII-2018.

[3] Meditacija, 6. siječnja 1956.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/kao-u-
filmu-usred-noci/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/kao-u-filmu-usred-noci/) (8.08.2025.)